

2. Jag alldrig nånsin hindra sölt, De
trångande wid årans trappa, Och ännu
alldrig ryggen krökt, Om ej, att i min
flaska tappa; En ledig aften wid mitt krus
Jag ömfar alla våra böga, Och när jag
faller af mitt rus, Så skadar fallet mig
dock föga.

3. Ett utdrag utaf min moral, Jag
will den lärda werlden skänka; med län-
skor utaf mina qwal, Jag går att dem i
glasen dränka. Med hjerta utan minsta
swek, Och utan förbehåll förtrolig, Jag an-
ser lifwet för en lek, Och är bland mun-
tra wänner rolig.

4. Försök att följa denna lag, Du som
på dina öden flandrar; Förtortad blir din
långa dag, Då du förföljd af griller wan-
drar; Gör alla rätt, den usla godt, Och
war beständig mot din flicka, Så har
du lugnet på din lott, Och sen kan du
med glädje dricka.

1. Den Fösta:
Hwad Battnet är ondt och
hwad Winet gör godt, &c.

2. Den Andra:
Lycksalig den Man, som blef
liten och tjock, &c.

3. Den Tredje:
På lifwets mödosamma stråt &c.

4. Alla tunna sjungas under fina egna behagliga
Melodier.

Trenne vackra och muntra

W i s o r,

Den Fösta:

Hwad Battnet är ondt och
hwad Winet gör godt, &c.

Den Andra:

Lycksalig den Man, som blef
liten och tjock, &c.

Den Tredje:

På lifwets mödosamma stråt &c.

Alla tunna sjungas under fina egna behagliga
Melodier.

Norrlöping, 1827.

Ad. Fr. Raams Enka.

GS 1060

1

I.

6. Han lefvat ännu, så framt ödet
förskönt Hans dag för Tanttippa eller pe-